

# TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția. Joia și Sâmbăta.

## ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.  
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.  
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la  
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45  
Correspondențele sunt a se adresa la  
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.  
Epistolele nefrancate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

## INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

## Transacțiunea.

Sibiu, 3 Octobrie n.

Știrile ce ne vin de la Viena nu sunt cele din urmă cari ni se dau asupra sorții pactului vamal și comercial. Vor mai urma și altele, fiind-că toate semnele arată, că înțelegerea încă nu e stabilită între cele două guverne cu privire la toate amănuntele transacțiunii.

Că situația e gravă, și că multe și mari greutăți mai sunt de învins, ne dovedește împrejurarea, că conferențele ministeriale, cu începere de Luni până Mercuri, au decurs toate sub preșidenția Monarchului.

Conferența de Marți a ținut aproape patru ore, fără a se fi putut delătura în ea toate pedecile și fără a se fi putut aplană controversele. Încă în ziua aceea s'era se lățise prin cercurile politice din Viena știrea, că între șefii celor două guverne divergențele de păreri sunt atât de mari, în cât întregul pact se află în cea mai mare primejdie.

Cum-că știrea corăspundea adevărului, ori nu, astăzi nu se mai poate controla, fiind-că asupra celor petrecute la palat, precum preste tot asupra mersului tratativelor în chestia pactului, se păstrează cea mai mare tăcere și cel mai ascuns secret. Adevărul nu-l cunoște deci nimeni din cei — nechemăți.

Mercuri ambii prim-ministri au fost primiți în lungi audiențe private la palat, fie-care separat, și apoi s'au început de nou conferările. Se zice că în multe privințe ministrii s'au apropiat de olaltă în vederi, dar' totuși mai sunt grele pedeci de învins, cari pot face, ca și de astădată consultările să se termine fără rezultat.

A rămas, ca conferențele ministeriale să se continue și Joi, dar' știrile despre ținerea lor ne lipsesc. Din faptul, că Monarchul n'a plecat, cum îi era intențiunea, la vânătoare, ci a rămas acasă pentru a conduce singur conferențele ministeriale, putem să scotem însă concluziunea, că dorința Maestății Sale este, ca tratativele în chestia pactului să se termine odată, și ele vor fi terminate. Dorința Maestății Sale este, ca transacțiunea să se facă, și ea se va face, fie chiar și cu jertfă, aduse din una ori din cealaltă parte.

Unele dintre gazetele magiare nu sunt însă mulțămite tocmai cu faptul, că a fost atrasă și Coróna în desbatere purtate în chestia pactului.

„Magyar Szó” de es. o spune franc și fără rezervă, că procedura aceasta nu e constituțională și nu e legală; și în contra ei pot fi ridicate excepții de formă și meritorice.

De formă, fiind-că pertractările se poartă între Austria și Ungaria, două state independente, neatințătoare unul de altul, și nu se poartă asupra vreunui obiect de caracter comun, care ar aparține competenței ministrilor comuni ai monarhiei, și eventual Monarchului, ci asupra unei chestiuni a cărei rezolvare are să se facă în cadrele independenței fie-căruia dintre statele interesate.

Meritorice, fiind-că prin aceea, că consultările se țin sub preșidenția Monarchului, e împedecată valorarea justelor interese, apărute, fie din o parte, fie din alta, căci cine poate ști, dacă

Coróna nu-și pune în cumpănă autoritatea în favorul unuia sau altuia dintre statele interesate?!

Sigur, că păreriile acestea le vor împărtași toți aceia, cari ar dori să vadă zădărnici încheierea transacțiunii, parte pentru a vedea ajuns guvernul în stare de incurcatură și de strimtorare, parte pentru a vedea ajuns statul nostru cu un pas mai aproape de independența economică.

Ne place însă a crede, că cei corect judecători, — și majoritatea covârșitoare va fi la tot cazul pe partea acestora — vor saluta cu bucurie intervenția coróniei în această chestie de interes vital pentru ambele state dualiste, căci înțelepciunea și simțul de dreptate al Monarchului le este destulă garanță, că transacția nu se va face altcum de cât numai pe bazele celei mai perfecte echități și dreptăți.

De sine înțeles, că suntem pe partea acestor din urmă.

## Simplificarea administrației.

O idee foarte sănătoasă se cuprinde în broșura de curind scosă de sub tipar, a avocatului din Huszt, Dr. Hamvai Lajos, cu privire la simplificarea administrației, astăzi atât de complicată și încurcată în țara noastră. Autorul broșurei constată că răul cel mai mare de care suferă administrația noastră, e sumedenia cea mare de funcții și funcționari, puși în serviciul administrației. De aceea propune, ca toate să fie concentrate la un loc, după comitate, cu un singur șef, dar' cu diferite secțiuni. După părerea autorului ar fi suficiente șapte, anume: secția curat administrativă, secția financiară, secția instrucțiunii publice, secția tehnică, secția orfanală, secția sanitară și cea economică. Prin aceasta ar înceta de a mai funcționa un număr însemnat de oficii publice, cari astăzi lucră cu aparat mare, cum sunt direcțiunile financiare, inspectoratele de școle, de păduri, etc.

Cei-ce se ocupă serios cu simplificarea administrației ar face bine dacă ar studia ideia dată, căci merită să fie studiată.

**Interpelație în chestia Evreilor.** Cetim în zările magiare, că după redeschiderea dietei ungare prim-ministrul Széll va fi interelat în chestia Evreilor din România, atât din partea partidului guvernamental, în numele căruia va vorbi preotul catolic Hock János, cât și din partea opoziției, al cărei orator va fi Visontai Soma.

**Petițiuni.** În decursul vacanțelor parlamentare 143 de petițiuni au fost adreseate dietei ungare, de următorul cuprins: Inarticularea în lege a meritelor lui Kosuth Lajos o cer 23 de municipii; sistarea esecutiunilor de dare în cursul verei și al primăverii 18 municipii; stergerea tacsei de 15 cruceri la fondul de pensiune al învățătorilor 12 municipii; modificarea legii electorale 11 municipii; stergerea de dare în cas de desastru elementar 11 municipii; teritoriu vamal independent cer 10 municipii; reglementarea țigănilor 9; modificarea legii despre manipularea casselor orfanale 6; repausul de Duminecă pe sâma funcționarilor publici 6; modificarea legii de naționalități 5; urcarea salariilor funcționarilor comitatensi 2; împărțirea în două a cercului electoral Panciova 4, și concedierea preste vară a soldaților din anul al treilea de serviciu 4 municipii.

## Din Reșița-montană.

— Adunarea generală a reuniunii învățătorilor din diecesa Caransebeșului. —

— 30 Septembrie n.

Două zile frumoase am avut earăși, noi, Românii din părțile bănățene.

Duminecă și Luni, 28 și 29 Septembrie n., pionirii culturai noastre naționale, învățătorii confesionali români din diecesa Caransebeșului, s'au întrunit în Reșița-montană, pentru a-și ține adunarea generală anuală a reuniunii lor învățătorești, cea mai veche și cea mai de sêmă din câte le mai avem.

Au venit aproape 200 de învățători, din toate părțile dieceșei caransebeșene, chiar și din cele mai mari depărțări, pentru a participa la această adunare învățătorească, care a decurs în cea mai frumoasă ordine și în mijlocul unor generale însuflețiri.

Momente mai însemnate: Sărbătorirea secretariului reuniunii, Ioan Marcu, care de 25 de ani poartă această funcție spre mulțămirea generală, și manifestațiunile de simpatie, aduse din partea adunării învățătoresci bravului nostru fruntaș de prin părțile acestuia, dlui Ilie Trăilă, avocat în Oravița, pe care adunarea generală a reuniunii învățătorilor din diecesa Caransebeșului l'a ales cu mare însuflețire membru onorar al ei, pentru meritele câștigate ca amic al învățătoreșiei române și ca promotoriu al culturai naționale printru poporul român.

Dar' despre acestea la rëndul lor.

Cei mai mulți dintre învățători au sosit în Reșița încă Sâmbătă seara, cu trenul, primiți fiind la gară de un comitet local, care a făcut și încortelarea oșpeților plăcuți, pe la case private.

Sâmbătă seara a sosit și comitetul reuniunii, în frunte cu vrednicul president, dl Traian Lința, și a fost călduros felicitat de bună sosire de către dl Anton Arjoca, presidentul reuniunii române de lectură din Reșița.

Toți s'au întrunit apoi în localul casei din Reșița, unde s'a ținut seara de cunoscință.

Duminecă dimineața stradele Reșiței erau pline de lume românească. La 9 ore s'a început celebrarea serviciului divin, cu chiamarea Duhului sfânt, pontificând domnul David Terfaloga, ppresbiterul Vârșetului și preoții Curușiu și Colojóra. Biserica era plină de lume. Responsurile liturgice le-a dat cu rară precisiune corul reuniunii de cântări din Reșița, condus de învățătorul Velcean.

Mângâiați și deplin întâriți sufletesce, am părăsit casa Domnului, pentru a ne întruni de nou, toți, în sala cea mare de la hotelul Clemens, unde avea să se deschidă adunarea generală a reuniunii învățătorești.

Sala se umple de public în sensul strict al cuvântului. La un moment dat se ridică presidentul reuniunii, d-nul Traian Lința, și rostesc în mijlocul unei tăceri adânci următoarea vorbire avântată de deschidere:

„Onorată adunare generală!

După intervalul de un an, eată-ne din nou întruniți în adunare generală, spre a relua firul discușiunilor, clădind mai departe pe temelia pusă de antecesorii nostri, cu stricta observare a scopului precizat în statutele Reuniunii noastre învățătorești.

Deci, plini de mulțămire și recunoștință către înaintașii nostri, gustăm azi din fructele cöpte ale ostenelelor lor din trecut, dar' totdată nu vom uita nici de datorința: de a susține cu ori-ce preț, a crește și a cultiva această moștenire.

Onorată adunare generală! Necesitatea asociației și comunicațiunei spirituale este re-

cunoscută din timpurile cele mai îndepărtate pentru-că ea zace în însăși natura omului. Astfel se esplică mulțimea de însoțiri și reuniuni de toate categoriile, cari toate își au rostul și scopul lor.

Nici chiar întemeierea și lățirea creștinismului nu se poate închipui fără asociare și comunicațiune spirituală.

Uimiți privim la succesele spiritului omenesc ale timpului nostru, cari succese încă se basază toate pe asociațiunea ideilor și activitatea puterilor unite ale singuraticilor indiviđi.

Prin asociare se promovază apoi solidaritatea și concordia. Concordia zidește, discordia distruge. Și dacă la ori-ce acțiune se simte atât de mult trebuința de solidaritate și concordie, apoi cu atât mai vörtoș se cere această în sinul învățătoreșiei, unde toți suntem avisați unii la alții.

Ca exemplu să urmărim numai cu atențiune pe tinerul candidat eșit din institutul pedagogic și ne vom convinge, că nici pe departe nu se poate numi desevörșit.

Fie, că în institut a fost activ, conștiențios și cu ambițiune pentru chemarea sa, cualificațiunea lui încă tot nu bate măsura, pentru-că nici timpul de patru ani nu ajunge la această, luând în considerare încă și modestele pregătiri cu cari intră în institut.

Inzestrat cu multe cunoștințe teoretice și poate și ceva desteritate în ale metodei, pășeste pe cariera alăsă, ajuns odată la catedră însă, recunöște că toate acestea nu-i sunt de ajuns, și că mult, förte mult îi mai lipsește.

Mai consultă încă odată tectul metodelor, nu este satisfăcut; ia la mână manuale, îndreptare, rămâne nemulțămît, nu poate da de adevăratul călăuz.

Se poate, că — în urma silințelor sale extra-ordinare în școlă — a ajuns la ore-care rezultat recunoscut de organele inspecțiunei, totuși idealul învățătorului perfect, ce-i plănöză înaintea sufletului, nu-l vede realizat. O luptă desperată se pornește în spiritul seu; simte lipsa de ceva, un gol, care nu poate fi alt-ceva, decât lipsa de esperință.

Caută refugiu afară de școlă, nu-l poate afla, căci îi lipsește societatea de la care ar pute aștepta sfat și ajutoriu. Și cari sunt apoi urmările? Cercetarea ospătăriilor, jocul de cărți, comunicarea cu persoane indiferente de chiamarea sa, căsătorie timpurie, etc. Căci este ore cu puțință, ca un tiner de 18—20 ani, lăsat de capul seu, să potă trece preste toate peripețiile vieții fără să poticnască? Sfatul și ajutoriu adevărat îl poate afla numai la semenii sei. Iată dară pentru-ce însoțirea și comunicațiunea spirituală este atât de necesară învățătorului.

La acesta însă — din netericirea noastră — nu arare-ori dăm de pedeci simțitöre. Astfel este mândria. Sunt între colegii nostri — durere — de cei închipuți, cari mișcându-se în cercuri mai înalte, țin sub demnitate a comunica cu semenii lor, fără a socoti că toți avem aceeași sorte și toți mănăcăm aceeași pâne amară, ear' îmbunătățire și îndreptare numai prin conlucrare armonică putem aștepta.

A doua este indolența. Dacă vom să eluptăm statului învățătoreșc respectul cuvenit, se pretinde de la noi înainte de toate zel și conștiențiositate în oficiul nostru, mai departe nisuiță către perfecțiune prin comunicațiune spirituală și prin studiu neîntrerupt. Asupra indolentului cade disprețul societății.

A treia este invidia. Un coleg invidiază pe celalalt pentru un post mai ales, pentru o dotațiune mai mare, pentru o distincțiune

mai deosebită, cu un cuvânt pentru o soră mai bună.

A patra sunt pasiunile. Plăcerile încă își au îndreptățirea, timpul și locul, dar' nu este permis să degenereze.

Aceste patru pedeci principale trebuiesc sufocate, delăturate.

Afară de acestea mai sunt încă și alte pedeci externe, precum: ocupațiuni laterale, stare materială precară, familie numărând, etc. În urma acestora zelul și voința învățătorului scade cu totul și toată atențiunea lui este îndreptată spre isvora de câștig.

Aceste stări pot să dureze încă mult, nouă însă nu ne este permis a odihni nici un moment, ci afirmându-ne pe calea asocierii, să solicităm mereu ameliorarea sorții noastre, folosindu-ne de toate mijloacele legale.

Pe cât de puțin însă poate contribui unul singur dintră noi la educațiunea omenescă, tot atât de puțin este în stare unul singur a delătura neajunsurile noastre. De aceea asociindu-ne, să formăm un întreg, o singură putere.

Acestui întreg apoi dedicându-ne puterile noastre, ne vom convinge că asocierea produce lucruri mari. Mai multe păraie unindu-se formează un rîu, ce este în stare să poarte plute și corăbii cu poveri mari, precum unul fără altul ușor ar seca și s'ar perde.

Să nu zicem, iubiti colegi, că cu Reuniunea nu vom ajunge la nimic; să nu renunțăm de bună voie la aspirațiunile noastre legitime, pentru-că atunci am merita cu drept cuvânt sôrtea noastră. Atunci n'am fi demni de ceva mai bun, pentru-că cel-ce abize de bună voie de drepturile și aspirațiunile sale, acela intră toate împrejurările este perdat.

Nu mai dacă cu toții vom voi același lucru și nu vom umbla pe căi diferite, dacă cu toții vom căuta să învingem neajunsurile, numai atunci vom pute aștepta îndreptare. Rămână ori de câte-ori dorințele noastre neimplinite, fie ori de câte-ori speranțele noastre zădărnice, să ținem toți cu țările numai la un scop, și în fine vom ajunge, trebuie să ajungem la țintă.

Binecuvântată va fi atunci starea noastră, când cu toții vom avea un cuget și o simțire. Atunci de sigur ne va succeda, trebuie să ne succedă.

În această credință și pe lângă această dorință, am onore a declara adunarea generală deschisă!

(Va urma).

## Comentarea unei hotărâri.

Am făcut pomenire în numărul trecut despre hotărârea luată din partea reprezentanței orașului liber regesc Timișoara, în chestia modificării legii de naționalități, cerută cu mare insistență de către reprezentanța municipală a comitatului Pojon, care a adresat în privința această petiție către dietă, și recercare pentru părtinire și alătu-

rare la această dorință către toate municipiile din țară.

Hotărârea votată de către reprezentanța orașului Timișoara e, după gasetele magiare, din cuvânt în cuvânt următoarea:

*„Pe baza experiențelor câștigate din conviețuirea naționalităților diferite din Banat suntem convinși, că modificarea legii e de prisos, dacă între diferitele naționalități din patrie domnesc sentiment frățesc, prevenire reciprocă și sentiment patriotic.“*

Pentru mulți va fi de neînțeles hotărârea această. Noi dăm însă cu socotela, că ea a fost adusă în forma această numai după ce cei de la conducerea treburilor publice din orașul Timișoara au pipăit pulsul — în sus.

Căci sunt cam circumspecți domnii timișoreni.

Dar' pe noi nu asta ne împotă, ci felul cum e primită din partea presei magiare hotărârea această.

Eată ce comentariu îi face „*Budapesti Hirlap*“ de es. într'un număr mai recent:

„Adevărat, că dacă ar exista pretențiunile cele trei condițiuni, n'ar mai fi trebuință de nici o lege de naționalitate. În Timișoara se găsesc Magiari, Germani, Valahi, Sârbi, ba și Bulgari, și numărul confesiunilor încă e mare, însă spiritul public e atât de patriotic și magiar, încât nici divergențele de partid pe timpul alegerilor de deputați n'au creat cestiune de naționalitate. *Magiarisării nu i-se pun piedeci*, ba progresază în orașele din Banat. Numai zilele trecute jurații din Timișoara au condamnat pe Cramer, agitatorul german, ear' autoritatea polițienescă l'a expulsat. E greu însă a crede, că pretențiunile în Banat ar fi așa, dacă urmărim cu atențiune mișcările din Chichinda, Panciova sau Lugoș. Legea naționalităților nu s'a adus însă numai pentru Timișoara și pentru Banat, ci și pentru Neoplanta și Sibiu, pentru panslavistii din Ungaria de Nord și pentru Sașii și Dacoromânii din Ardeal. Și fiind-că față cu acestia legea nu ne ajută nimic, s'a ivit necesitatea modificării legii, modificare de mult reclamată tocmai din partea patrioților cari doresc pacinica conviețuire și concordia frățească.“

Va să zică, modificarea legii de naționalități e necesară din motivul, că nu pretinderea face magiarisarea progresul pe care l'a făcut la Timișoara, și pe care l' doresc „patrioții“, pentru-ca în țară să existe apoi conviețuire și concordie frățească.

A naibei de bună are să fie această frățească conviețuire și concordie, când se vor derîma și cele din urmă zăga-

zuri cari împedecau magiarisarea cu forța a popoarelor de alte limbi din patrie și li-se va ataca pe față existența națională!

Se vor convinge „patrioții“ despre această.

## Din România.

Sosirea Suveranilor. Duminecă s'au reintors în țară M. M. L. L. Regele și Regina României, venind din străinătate. Au sosit la Predeal la orele 4.30 după amiază.

Pe peronul gării, frumos împodobit cu drapele și ghirlande de verdță, așteptau sosirea trenului AA. LL. RR. Principele Ferdinand și Principesa Maria; I. P. S. S. Metropolitul Primat; dl D. Sturdza, președintele consiliului; d-nii miniștri G. D. Pallade, Spiru Haret și Emil Costinescu; dl Dr. Cantacuzino, senator, efor al Spitalelor civile; dl Mihail Iulian, prefectul poliției Capitalei; dl general Robescu, măestrul Curții princiare; dl general Warthade, adjutant general al M. S. Regelui; dl general Băicoian, comandantul corpului III de armată, autoritățile din localitate, precum și un număr public.

La oprirea trenului, Majestatea Lor Se coboră din vagon și Se îmbrățișează cu Altețele Lor Regale.

Elevii școlii din Predeal, înșirați pe peron, intonează *Imnul Regal*, ear' mulțimea izbucnesc în urale entusiaste.

MM. LL. Regele și Regina dau apoi mâna cu I. P. S. S. Metropolitul Primat, cu dl president al consiliului, cu d-nii miniștri și apoi cu toate persoanele prezente, cu cari, în urmă, binevoesc să Se întrețină cu grațiositatea obicinuită.

Trenul special fiind gata, MM. LL. și AA. LL. RR. împreună cu persoanele venite întru întimpinarea Lor, se urcă în vagon și trenul pornesc în aclamările entusiaste ale celor de pe peronul gării spre Sinaia.

Trenul regal a ajuns în gara Sinaia, de asemenea frumos împodobită, la orele 5 și 10.

Peronul și împrejurimile erau pline de lume.

Pe peron așteptau sosirea Majestaților Lor toți reprezentanții puterilor străine, și un număr public, în frunte cu autoritățile civile și militare din localitate.

Majestatea Lor și Altețele Lor Regale descind din vagonul-salon, în mijlocul imnului regal, intonat de elevii școlii Carmen Sylva, din Sinaia, și a uralelor celor de față.

Intrând în salon, Majestatea Lor Regale binevoesc a face cerc și Se întrețin mai mult timp cu persoanele prezente.

După un sfert de oră de întreținere, Majestatea Lor și Altețele Lor Regale Se retrag și urcându-Se în trăsurile Se duc la Castel, aclamați cu căldură de imensa mulțime.

## Pentru catedrală.

Din tractul *Mercurei* s'au făcut până acuma următoarele oferte benevole pentru augmentarea fondului catedralei din Sibiu:

1. A subscris protopresbiterul tractual, dl Ioan Droc . . . cor. 500
2. Dl Ilie Dobrotă, paroch, Poiana . . . „ 200
3. Dl Dimitrie Pamfiloiu, paroch, Jina . . . „ 150
4. Dl Ioan Orăștian, paroch în Apoldul-infer. . . „ 150
5. Dl Ioan Lazar, paroch în Apoldul-infer. . . „ 120
6. Dl Ioan Șerb, paroch, Poiana . . . „ 100
7. Dl Nicolae Dobrotă, paroch, Poiana . . . „ 100
8. Dl Romul Pop, paroch, Gârbova . . . „ 100
9. Dl Ilie Pop, paroch, Ludoș . . . „ 100
10. Dl Ilie Tănase, învățătoriu în Ludoș . . . „ 100
11. Dl Ioan Troancă, învățătoriu în Ludoș . . . „ 100
12. Dl Nicolae Crițariu, paroch în Spring . . . „ 100
13. Dl Ioan Moga, paroch, Rod . . . „ 100
14. Dl Ioan Genie, paroch, Rod . . . „ 100

Subscrierile se continuă; și cunoșcând zelul dlui protopresbiter Droc, nu ne îndoim, că cu același frumos rezultat pe care l' înregistrăm mai sus, și pentru care laudă și recunoștință i-se cuvine.

## De la sate.

— Petrecere în Cucerdea-română. —

12 Septembrie v.

Rar ni-se dă ocaziune să cetim și de prin părțile noastre câte ceva prin ziare, de-și pe aici încă se întâmplă destule lucruri vrednice de notat și de comunicați și altora. din depărtări mai mari.

Causa va fi pôte modestia noastră, cea prea mare, care ne face să nu ne lăudăm singuri, și fiind-că alții nu vin să ne laude faptele noastre, multe, puține, bune, rele, rămân nepomenite și necunoscute de publicul cel mare românesc.

Am venit la convingerea că nu e bine așa, pentru-că lucrurile bune, date publicității, întimpină o oarecare aprobare din partea cetitorilor, din ce se naște apoi împințarea, boldul de a se face asemenea lucruri bune și acolo unde până acum nu se făceau.

Pe calea această am ajuns și noi să vedem aranjată în comuna noastră o petrecere, cu declamațiuni și teatru, care în 28 August

## FOIȘORĂ

### Simon Cismariul.

Într-o carte veche, scrisă latinesce, am cetit odată o poveste a unui călugăr care voia să ajungă sfânt și se străduia, după mintea lui, să umble în cărările Domnului. Sfârșitul poveștii mi-a plăcut așa de mult și mi-a rămas în suflet, în cât mi-l aduc aminte fără să vreau, de câte-ori vîd prin București, vinători de cărțile cu „Vieți de ale sfinților“, stînd pe la colțuri de strade.

Și pentru-că socot că povestea asta are într'însa multă învățătură, am să vi-o spun și d-văstră. Nu mă îndoiesc că veți afla ce e frumos și adevărat într'însa, căci mare adevăr cuprinde, ear' cel-ce a scris-o a fost un episcop luminat și cu carte multă.

Un preot tînăr odată, care avea o mamă sêracă, vîduvă cu șapte copii, simțind în el chiamarea de a se face sfânt, și-a lăsat mama și frații și s'a dus în pustie. Singur acolo, se hrănea numai cu puține rădăcini de bu-rueni ce le găsea, și trăia într-o peșteră. Tôtă ziua se închina și cetia psaltirea și cărțile sfinte; avea gîndul numai la Dumnezeu și era stră-în cu totul de cele lumesci. Noptea se culca

pe spini, ca să nu pôtă dormi, și veghia astfel mereu și cetia sfintele rugăciuni de câte nouă-ori pe nopțe. Și așa un an, doi, șese, în cât slăbise de era numai piele și oșe. Dar' credința lui, cea nestrămutată fi da țarie să mîrgă înainte. Dacă s'abătea din întîmplare vr'un om pe acolo, când îl vedea sfîntul se ascundea în peșteră și nouă zile se spăla și se închina, ca să se curețe de păcatul său, căci și-a spureat ochii vîdînd un păcătos.

Și s'a întîmplat, că a auzit mamă-sa unde îi este fiul, și a venit la el să-i spună că mîre de fîme cu copii cu tot. Dar' sfîntul a alungat-o de la el cu pietre, și credea, că nu mamă-sa e femeia care a venit la el, ci diavolul care a luat chipul mamei sale, ca să-l ispitescă și să-l abată. Și așa mamă-sa a murit de sêracie, frații sfîntului au pierit de fîme pe drumuri, căci erau mici și fratele lor, sfîntul avea alte griji mai mari de cât să-și ajute frații.

Și iacă după vreme îndelungată, sfîntul ajunsese așa de aproape de Dumnezeu, în cât Dumnezeu i-s'a arătat într-o nopțe aveau, și i-a stat înainte. A cădut sfîntul în genunchi și s'a rugat de Dumnezeu, să-i dea un semn și să-i spună dacă jertfa sa e bine primită. Ear' Dumnezeu nu i-a răspuns. Atunci a întrebat sfîntul, dacă este un om și mai bine vîdut de cât el în lume, și mai

vrednic de a ajunge în raiu, ca să mîrgă la el și să-i urmeze pildele și învățătura. A răspuns Dumnezeu atunci: „Este unul. Du-te și caută-l, e cismarul Simon din Ierusalim.“

Și-a încins cu sfîră cîrpele sale și a plecat sfîntul din pustie, ca să caute pe Simon cismarul, care era cel mai plăcut om în fața lui Dumnezeu. A ajuns în Ierusalim și a întrebat de Simon. Il cunoscău toți, până și copiii. ?! Deci l'au îndreptat ômenii la Simon, în marginea orașului. A intrat sfîntul în casă, dar' nu putea de mirare, că vedea în casă copii mici și o femeie. Nici o urmă de sfînt. Ear' în mijlocul odăiței mici, vr'o patru calfe coseau cisme și cântau, ear' stăpînul lor intră ei. Cînta și el, dar' nu cîntece bisericesci.

„Eu caut pe cismarul Simon“, zise sfîntul zăpăcit către ai casei, cari se opriseră mirați și se uitau la străinul cel slab și bărbos. „Eu sunt“, răspuse cismarul, în puterea vîrstei, frumos, voinic și vesel, și apropiindu-se de călugăr îi sărută mâna și-l pofti să sêdă.

„Eu credeam că ești călugăr“, zise sfîntul „și am venit anume să te vîd și să urmez pilda vieții tale“. Nu sunt călugăr, răspuse cismarul, uite am nevastă și șese copii, și muncesc pentru ei să-i cresc și să-i fac ômeni de omenie.

„Te închini tu mult, Simon?“ întrăbă călugărul. „Duminecele și sêrbătorile“, zise Simon. Acestea sunt zilele Domnului și mă închin cu smerenie ca tot creștinul. Celelalte zile ni-le-a lăsat Dumnezeu pentru muncă, ear' eu am pentru cine să muncesc. „Dar' pôte te închini mult noptea“, zise călugărul tot mai mirat. Simon cismarul a început să ridă. „Noptea? bine omule, noptea dorm că sunt obosit, și Dumnezeu de aceea a lăsat să fie nopțe.“

„Atunci ce faci tu, ca să fii plăcut lui Dumnezeu, dacă nu te închini?“ — „Eu nu știu, răspuse Simon, dacă sunt plăcut ori nu înătea lui Dumnezeu, și nici nu știu ce ași face. ca să-i fiu plăcut. Muncesc pentru băeții mei și din puținul ce-mi prisosesc ajut pe sêraci; nu iau numele lui Dumnezeu în deșert și ascult de legile țerii, laud pe Dumnezeu că mi-a dat putere să pot trăi pentru alții și mă bucur de viața ce mi-a dat-o cel de sus. Cîntesc pe toți ômenii vradnici și cu frica Domnului, ca să fiu și eu cinstit de ei; am milă de cei străini, nu asupresc pe cei mai slabi de cât mine și iubesc pe deapropo mele. Atîta știu, atîta fac.“

Călugărul n'a mai zis nimic, și-a luat toiagul și a plecat

G. Coșbuc.

a avut loc în prezența unui public numeros, recutat nu numai din comuna noastră, ci și din satele vecine.

Petrecerea s'a deschis la orele 7 seara, prin frumosul discurs rostit de către harnicul și simpaticul paroh local, dl Petru Sămărghitan, care în calitate de president al comitetului aranjatoriu a salutat oșpeții și apoi a vorbit cu căldură apostolică despre necesitatea ridicării poporului nostru la treapta de cultură, pe care se află alte popoare conlocuitoare, ceea-ce se poate face numai prin școala română. În cursul vorbirii sale, domnul paroh a atins și numele M. Sale, a preabunului nostru Împărat și Rege, de la care avem autonomia noastră bisericească, și apoi al Escel. Sale Inaltpreasfințitului domn arhiepiscop și metropolit Ioan Metianu, ear' publicul a erupt în aclamări nesfârșite, cu șgomotose „să trăiască“, atât la adresa M. Sale, cât și a Escel. Sale, a neobositului nostru arhiepiscop și metropolit.

Cuvântul de deschidere al dlui paroh Sămărghitan a fost ascultat cu încordată atențiune, ear' după terminare, oratorul a fost resplătit cu aplauze vii și bine meritate.

A urmat, după program, poesia „Numai una“ de G. Coșbuc, declamată de învățătorul Pădurean. A fost predată foarte bine, și a stors furtună de aplauze.

Domnișoara Veturia Doctor ne-a delectat apoi cu poesia „La oglindă“, asemenea de G. Coșbuc, declamată cu mare pricepere. Drăgălașa declamatore încă a primit aplauze vițorose pentru prestațiunea ei.

Tot așa a plăcut mult, și a produs mult haz poesia „Țiganul cinstit“, de Speranță, declamată de Axente Chețian. Un ris până la lacrimi cuprinsese întreg publicul asistent.

Cu drag a fost ascultată domnișoara Mariți Moldovan, care a cântat cu voce plăcută „Călugărul“, primind aplauze multe pentru plăcerea câștigată publicului ascultătoriu.

În fine a urmat teatru, jucându-se piesa „Curca“ de Th. Alexi. Toți diletanții și toate diletantele și-au jucat bine rolurile și s'au achitat cu onoare de sarcina grea luată asupra lor. Corul mixt încă a fost bun și a plăcut publicului.

Venitul curat al acestei petreceri face 20 corône. Preoțișea și inteligența română din jur putea să participe în număr mai mare la petrecere. Să sperăm că de altădată așa va face. Suprasolviri au făcut: Dl Birtalom, notariu, familia Moldovan, și dl S. Nireștean. Mulțămiri ferbinți. X.

## Convocare.

Domnii membri români ai comisiunii municipale a comitatului Făgărașiu sunt rugați să participe la ședința clubului comitatens român, care se va ține în 8 Octobrie a. c. seara la 7 ore în hotelul Lauritsch.

În această ședință se vor debate obiectele din programul adunării generale municipale convocată pe 9 Octobrie.

Făgăraș, în 2 Octobrie 1902.

I. Macaveiu Dr. Șenchea  
president. secretariu.

## NOUTĂȚI

Ziua M. Sale. Măne, 4 Octobrie st. n., își serbează ziua onomastică M. Sa împăratul și rege al nostru Francisc Iosif I. Credincios augustei case domnitore și tronului, și recunoscător pentru bunăvoința arătată față de el, poporul român cere și sie-și parte din serbarea acestei însemnate zile, ridicând la Tatăl ceresc, în toate bisericile din patrie, rugăciuni pioșe pentru-ca bunul nostru Domnitoriu încă mulți ani să-și poată serba onomastica „întreg, cinstit, sănătos, drept-îndreptând cuvântul adevărului“ — cum așa de frumos o esprimă această biserică noastră în ecteniile și rugăciunile sale. În Sibiiu se va oficia măne serviciu divin în ambele biserici gr.-or. În cea din suburbiul josefin va servi însuși Inaltpreasfinția Sa metropolitul. Fie, ca următoarele prilejuri de serbare a onomastice M. Sale,

— cari dorim să fie cât de multe, să fie și prilejuri pentru serbarea dragostei și bune înțelegeri depline între popoarele Sale, spre mângăierea și mulțămirea Sa sufletescă și spre binele și fericirea patriei. Suntem siguri că interpretăm sentimentele tuturor Românilor, când din prilejul onomastice M. Sale exprimăm și la acest loc dorința, ca:

M. Sa, gloriosul și bunul nostru împărat și rege Francisc Iosif I, să trăiască mulți fericiți ani!

Printz Hohenberg. Luni după amiază soția arhiducelui-moștenitoriu Francisc Ferdinand a dat naștere unui feciorș sănătos. După ce arhiducele în urma căsătoriei sale cu contesa Sofia Chottek în 28 Iunie 1900 a renunțat la dreptul de moștenire pentru copiii născuți din acea căsătorie, noul-născutul nu are nici un drept la tron și nu va purta nici titlul de arhiduce. Va fi simplu printz de Hohenberg. Cum se știe, M. Sa. împăratul și rege Francisc Iosif I. imediat după cununie a conferit contesei titlul de *princesă de Hohenberg*, și titlul mamei sale 'l va avea noul-născutul.

Noul-născutul printz a fost botezat Mercuri (1 Octobrie st. n.) în capela palatului Belvedere (residența din Viena a moștenitorului), dându-i-se nume Maximilian Carol. Naș i-a fost arhiducele Carol Stefan.

Înștiințare. Profesorul seminarial dl Dr. Petru Span a pus sub tipariu: „Idei pregătitoare în Pedagogia“.

† Leonida Pop. Duminecă a fost înmormântat în cimiteriul biserice gr. or. din suburbiul josefin al Sibiiului tinerul Leonida Pop, elev de cursul III. pedagogic în seminarul arhidiecean „Andreian“. Atins de primejdiosul morb al inflamațiunii de creeri, tinerul Leonida a fost dus în spitalul civil din Sibiiu, unde în 26 Septembrie st. n. (Vineri) morțea l'a mântuit de toate durerile. La înmormântare au participat toți elevii seminariali, în frunte cu flamură neagră și conduși de directorul seminarial Dr. E. Roșca și de profesori. Cântările funerare le-a cântat corul seminarial instruit și condus de profesorul de cântări bisericești și tipic D. Cunga. La mormânt, în numele colegilor reșosatului a rostit o frumoasă cuvântare de adio elevul din cursul III. ped. Ioan Pascu. Fiind zi de Duminecă, a luat parte la înmormântare și numeros public.

Pe reșosatul îl deplâng părinții sei: Petru Pop, paroh în Șilia-magiară, cu soția Veronica, patru frați și două surori și alte numeroșe rudeni.

Studenti italieni la București. După cum anunță ziarele din România, imediat după terminarea congresului internațional din Veneția peste 100 de studenți italieni vor vizita țara românească. Este posibil, ca tot de odată să vină și câțiva studenți congresiști de alte naționalități. Plecarea din Veneția e fixată pentru 24 Septembrie v. și studenții români împreună cu cei italieni vor intra în România în ziua 26 Septembrie prin punctul Predeal. Prete tot locul se pregătește studenților o strălucită primire și comitetul de recepție lucrăză actualmente la stabilirea programului acestei primiri. Data când oșpeții vor părăsi țara, nu s'a fixat încă.

Pentru espoșiția industrială, ce „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiiu“ și „Reuniunea sodalilor români din Sibiiu“ o vor aranja în luna această, au mai dăruit următoarele institute de bani: „Sentinela“ din Satul-nou (Réva-Ujfalu) 30 cor., „Cordiana“ din Foventea 20 cor., „Mielul“ din Poiana 20 cor., „Hunedora“ din Deva 20 cor., „Cassa de păstrare“ din Seliște 30 cor., „Brădetul“ din Orlat 20 cor., „Boșșana“ din Bocșa-montană 10 cor., „Hașegana“ din Hașeg 30 cor.

Monument honveților de la Branyiszko. Una dintre cele mai crâncene lupte din revoluția de la 1848—49 a fost cea de la Branyiszko, la granița galițiană. Honveții căduți în această luptă sunt înmormântați în cimiteriul din Szepesváralfja. Cum cetim în ziarele magiare, publicul din Szepesváralfja a hotărât să ridice monument honveților, spre care scop vor incia în curând colectă. — Dar' ai nostri?

Primariul Londrei — evreu. Luni s'a făcut alegerea de lord-major (primariu) al Londrei, fiind ales Marcus Samuel față cu John Ritchie, care a rămas în minoritate. De la emanciparea evreilor și până la alegerea de Luni au mai fost aleși șese evrei la postul de primariu al celui mai mare oraș din lume.

Târgul Seliștei. De la primăria comunei Seliște (lângă Sibiiu) se face cunoscut, că târgul de vite, care era să se țină cu începere de măne, se va ține cu începere de poimăne: Duminecă (5 Octobrie st. n.) și Luni (6 Octobrie st. n.) Târgul de marfă (târg slobod) se va ține Marți (7 Octobrie st. n.)

Hymen. D-șora Elena Țișca și dl Ioan Bulea anunță cununia lor, ce se va serba Duminecă 22 Sept. st. v. în biserica cu Hramul sf. Adormiri din Moeciul superior.

Cununie. Ni-se scriu următoarele: „Dl Valeriu Cosma ales preot pentru parohia Iacobi din tractul protopresbiterial al Agnietei, s'a cununat cu D-șora Eugenia Manovicu, fiica dlui paroh din Retișdorf, Ioan Manovicu. Nașii au avut pe Domnul protopresb. al trac. Agnita Nicolau Moldovan, ear' preot cununător a fost Domnul Ioan Dobre, paroh în Hendorf.

După cununia celebrată Duminecă în 15/28 Septembrie la 4 ore după amăzi și-a luat începutul bogatul ospet întrețesut de multă veselie, care a urmat până în revărsatul zorilor“.

Profesori emigranți. Se scrie din Agram, că foarte mulți profesori de la școalele medii croate emigrăză, trecând în Bosnia și angajându-se la școalele de acolo. Au emigrat până acum aproape 60 de profesori. Urmarea e, că la școalele medii din Croația se simte mare lipsă de profesori.

Beția. Petru Nica și soția sa, locuitori în Petrița, în 22 Septembrie pe la șese ore mergeau spre casă din o comună vecină, când deodată li-a eșit în cale George Muntean, care atacând pe Nica i-a înfipt în cote un cuțit. Nica a căzut jos leșinat. Soția lui Nica voind să-și apere bărbatul contra lui Muntean, încă a îndurat răni grave. După această criminală ispravă Muntean s'a dus, mai departe. Pe cale s'a întâlnit cu Petru Tiuc Țicoiu, locuitoriu și acesta în Petrița, și l'a bătut și sângerat și pe acesta. Prins de gendarmi și luat la răspundere din partea judecătorei, Muntean se scușă că a fost beat și nu a știut ce face. — Tocmai fiindcă a fost beat, ar trebui să-și deie pedepsă mai grea, pentru-ca altă-dată să nu se mai îmbete.

Ucise de taur. Două fetișore din Alsó-Telkes, una de 14 ani, ear' cealaltă de 13, merseseră la câmp să culgă cucuruz de fert. În re'n-ôrcerea spre casă trecând pe lângă ciurdă, taurul le-a luat la gônă și le-a ucis pe amândouă: pe una luând-o în corne a aruncat-o în aer, de unde cădând și-a rupt verbebrele grumazului și a murit; pe cealaltă a trântit-o jos și bătucind-o cu ghenunchii i-a sfărmat coșul peptului. Când li-au sosit în ajutoriu ciurdarii, erau deja morțe amândouă.

Știri mărute. În comitatul Abauj, cum se scrie din Cașovia, 1800 de ampioiați sunt puși sub cercetare disciplinară. — În Hususău căsuța unei văduve luând foc din ore-ce cauză și fiind de lemn și acoperită cu paie, a fost îndată cuprinsă în flacări. Femeia a intrat să-și scôtă hainele de pat și alte ce puțin avea, dar' în momentul acela casa s'a prăbușit și a îngropat în jaratec. A ars scrum biata femeie. — Dr. George Wilt, fost până acum subinspector de școle în comitatul Hunedora, e transferat la inspectoratul din Budapeșta. — Iuliu P. Sziklay, fost subinspector de școle în comitatul Odorheiu, e numit inspector în același comitat. — Octavian Dragoș, cancelist la judecătoria din Năsăud, e transferat în aceeași calitate la tribunalul din Sibiiu. — La Kashgar (China) un puternic cutrămur de pământ a ucis 667 ômeni și a rănit peste 1000 de inși. — În Timișoara zidariul Francisc Gaupp s'a împușcat în timp ce averea i-se vindea la licitație.

## Cărți și reviste.

Din estetica tragicului (discuțiune de pe terenul dramaturgiei, a II-a serie), de Dr. Iosif Blaga. Retipărite din „Transilvania“ Nr. V. din Iunie 1901. Sibiiu, tipografia arhidieceană.

Analise psihologice, lecțiuni de psihologie pentru învățământul secundar, de Dr. Iosif Blaga, profesor la gimnasiul gr.-or. român din Brașov. — Brașov, tipografia Ciurcu et Comp. Edițiune ajutorată de fondul „Coresi“ al gimnasiului din Brașov. Prețul 2 cor. 50 fileri (pentru România 3 franci.)

## Posta redacțiunei.

Agnita. Primim bucuos, numai să nu fie prea lungă.

## AMVONUL.

### Predică

la Nascerea maicei Domnului.

In numele Tatălui și al Fiului și al Sf. Duch, Amin!

„Fericiti cei-ce aud cuvântul lui D-zeu și-l păzesc pe dînsul.“  
Ev. Luca c. 11, v. 23.

(Urmare și fine.)

E semn bun și îmbucurătoriu, când cineva arată și numai dorința de a vorbi de lucruri religioșe; ear' când lipsindu-i cunoștința limpede și vie a adevărului, se îndreptă la aceia cari i-o pot procura, cari îi pot îndrepta gândirea, îi pot largi privirea, îi pot risipi îndoilele ce se nasc în suflet — atunci e și mai bine.

Lauda noastră deplină o merită însă numai acela, care însuși viața sa o întocmește după admirabilele învățături ale lui Iisus, după legile neștrămutate ale moralului creștinesc, după poveștele ce ni-le dă sf. maica noastră biserică: să ne desbrăcăm de omul cel vechiu și să ne înbrăcăm în haina luminei, să ne curățim simțirile și să ne nobilităm gândirea, să ne stîmpărăm poftele sensuale și pornirile trușeci, să tindem necurmat spre progres și perfecționare, ca să ne facem desăvîșiți, precum și Tatăl nostru cel din ceriuri desăvîșit este. (Mat. 5, 48). Să ascultăm, dar' să și urmărm cuvântul. Că numai așa ne vom face vrednici de bunătățile cele făgăduite de fericirea cea vecinică.

Ceea-ce însuși Mântuitorul ne arată, când zice: „Fericiti cei-ce aud cuvântul lui D-zeu și-l păzesc, adevă 'l împlinesc pe dînsul“.

Iubiții mei îi sufletești!

Ziua de astăzi o serbează biserică dreptcredincioșă a Răsăritului, o prăznuim cu miliônele de creștini și noi întru aducerea aminte de nașterea preasfintei feciôre Maria, maica după trup a D-șeului și Mântuitorului nostru Iisus Christos.

Pe ea o fericesc toate neamurile începând cu ingerul Gavriil, care i-a adus ei vestea de bucurie, că va naște fiu pe Messia cel promis prin proroci; pe ea o fericeste într'un elan de însuflețire femeia care ridicând glas din popor a zis către Iisus: „Fericit e pântecul care te-a purtat, și țîțele ce ai supt“.

Părinții ei au fost dreptii Ioachim și Ana. Amândoi erau din viță împăratescă, din seminția lui David.

Ei îmbetrâneră însă fără de a avea copii. Ear' la Jidovi stîrpicuinea se privea de pedepsă a lui D-șeu și astfel femeile cari nu aveau copii erau acoperite cu dispreț din partea mulțimii. De aceste neajunsuri erau loviți și cucernicii bătrâni. Supărarea lor era mare, mai ales că starea lucrurilor nu s'a schimbat nici după-ce prin îndoite daruri, ce duceau la biserică, cercaseră să câștige mila lui D-șeu.

S'au ascuns apoi dinaintea ômenilor, Ioachim suindu-se în munte, ear' Ana retrăgându-se în grădină și și-au îndreptat privirile spre ceriu, de unde se pogoră totă darea cea bună și tot darul cel desăvîșit. S'au rugat cu inimă înfrântă și smerită, ca să se iee ocara lor dintră ômeni, și D-șeu a primit rugăciunea lor, dăruindu-le fiică pe Preacurata feciôră Maria, a cărei naștere o serbăm astăzi cu veselie și bucurie duhovnicescă.

Vedeți, iubiților, ce rezultat frumos, cât de mare folos a adus cucernica rugăciune a d-șeștilor părinți Ioachim și Ana, nu numai pentru ei, ci pentru întreaga creștinătate, pentru totă lumea. Rodul rugăciunei lor a fost nașterea Preasfintei feciôre Maria.

Ea, fiind maica lui D-șeu, este solitorea vieții noastre, mijlocitoare către cel-ce s'a născut dintr'însa.

Să o cinstim deci totdeauna, astăzi însă cu deosebire să i-ne închinăm, dîcînd:

Preasfintă stăpină, de D-șeu Născătoare, care ești mai înaltă de cât ceriurile și mai curată de cât strălucirile sôrelui, ceea-ce ești mai cinstită de cât Cheruvimii și mai mărită fără de asemănare de cât Serafimii: rogă ne-încetat pe fiul tău și D-șeul nostru, ca să mântuiască pentru tine sufletele noastre. Amin! Gurariiului, în 8 Sept. 1902.

Ioachim Muntean,  
preot.

Nr. 492—1902

[180] 1—3

## CONCURS

Pentru ocuparea postului de **protopresbiter al tractului Mercurei**, — devenit de nou vacant prin abdicarea alesului de protopresbiter, a domnului *Dr. George Proca*, secretariu consistorial, — se publică concurs cu termen de 30 de zile de la prima publicare.

Dotațiunea împreună cu acest post e următoarea:

- Venitele din parochia centrală „Mercurea” fasonate în cōla B. pentru întregirea venitelor preoțesci de la stat,
- Dotațiunea protopresbiterală de 1000 cor., statorită prin conculsul sinodului arhidieceșan din 21 April 1900 sub Nr. 116, care parte, adecă 400 corone, se solvesc din fondul general administrativ al arhidieceșei în 4 rate trilonare decursive, parte, adecă 600 corone, din fondul protopresbiterial tractual în două rate decursive.
- Tacsele pentru visitațiunea canonică odată pe an, accidentii, comisiuni și asistări la esamene.

Reflectanții la acest post sunt poftiți a-și înainta cererile lor instruite conform normelor în vigoare mărutului Consistoriu arhidieceșan în termenul deschis.

Din ședința comitetului protopresbiterial al tractului Mercurea, ținută în comuna Poiana la 9/22 Septembre 1902.

Oficiul protopresbiterial al tractului Mercurei.

**I. Droc**  
protopresbiter.

Nr. 808/1902.

[179] 2—3

## CONCURS.

Pentru întregirea posturilor de paroch din comunele **Orăștișora-de-sus** cu filia **Grădiște**, **Homorod-joseni** și **Valea epei**, se scrie concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreună cu acestea posturi sunt cele fasonate în cōla B. pentru întregirea dotațiunei preoțesci de la stat.

Concurenții au a-și așterne suplicile instruite în ordine suasemnăturii oficiu protopresbiterial în termenul deschis și cu incuviințarea protopresbiterului sunt poftiți a se prezenta în vre-o duminică ori sâmbătă la fața locului și a lua parte la serviciul divin spre a se face cunoscuți alegătorilor și a-și arăta destoinicia rituală.

Orăștie, 27 August 1902.

Oficiul protopresbiterial în conțelegere cu comitetele parochiale.

**Vasile Domșa.**  
protopresbiter.

Cartea consilierului de medicină **Dr. Müller**, apărută deja în a 40-a ediție, care tractează despre

### Conturbările în sistemul nervos și secsual

precum și despre vindecarea radicală a lor, se pōte procura prin tōte librăriile.

Pentru 1 cor. 20 fileri în mărci postale o trimite franco **Curt Röber**, Braunschweig.

[181] 1—52

## 500 florini

plătesc celui-ce ar mai căpeta vr'o dată durere de dinți ori îi va mirosi gura după-ce va folosi **apa de dinți a lui Bartilla**, o sticlă cu 35 cr. (Pentru pachetare 10 cr. deosebit). **Erezii A. Bartilla** (E. Winkler), Viena, 19/1., Sommergasse 1. — Să se cêră pretutindea apriat apa de dinți a lui **Bartilla**. Denunțări de falsificare vor fi bine plătite. La locurile, unde nu se pōte căpeta, trimit 7 sticle cu 2 fl. 60 cr. franco. — **Deposît în Sibiu** la farmacia „**Vulturul**” **C. Müller**, piața-mare; farmacia **Molnar**, strada Cîsnădiei 59.

[1] 19—

## Asigurarea pe viață

este astăzi pentru viitorul fie-cărei familii un factor atât de important, în cât o poliță de asigurare pe viață se nu lipsescă în nici o familie. Mai favorabilă este aceea asigurare, care pe lângă ajutorul imediat în cazul morții, mai oferă asiguraților rămași în viață încă și  $3\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{2}$ % interese după banii solviți. În țera noastră există o unică bancă mutuală de asigurare, care — stând la înălțimea chemărei sale — corespunde acestor cerințe, și aceea este banca

## „THE MUTUAL”

Acastă bancă e cea mai mare și cea mai avută bancă de asigurare din lume, dispunând cu finea anului 1901 de o avere totală de

**Franci 1.828,180.000.**

Ea își are direcțiunea sa generală în New-York (America) și posedă în patria noastră concesiunea și garanța pretinsă de legile țerii. Neavând acționari venitul ei întreg îl distribuie între cei asigurați. Asigurări se efectuează în tōte combinațiile.

Direcțiunea pentru părțile ardelen: **în Cluj.**

Director: **Lud. de Szepessy.**

Representanța cu corespondență în limba română în

**Sibiu, strada Wiesen Nr. 10**

Representant:

**Eugen C. Pipos.**

[57] 6

## Coróne pentru miri

din aur double, împodobite cu imitații de petri scumpe colorate, cu câte trei cruci, fōrte frumoșe și practice deore-ce se pot strîmta și lărgi după cum cere trebuința, bucata costă numai **16 cor.** plus porto postal și pachetare cor. 1.20.

## Cruci de lemn

28.5/16 cm., pictură de mână în ulei reprezentând pe o parte „Restignirea Domnului” și doi îngeri ear' pe partea opusă „Botezul Domnului”; pe margini aurite cu aur veritabil; cele cu pictură simplă costă **cor. 9—**, ear' cele fine bucata **cor. 12—**, trimise cu postă recomandat costă cu 75 fileri mai mult.

**Librăria arhidieceșană, Sibiu.**

## Cărți fōrte eftine și de valōre!!

**Biblioteca populară Minerva 19 numeri** conține:

- 1/3 Istoria poporală a Românilor.
4. Cântarea României.
5. Istoria populară a Literaturii române.
6. Revoluțiunea lui Tudor Vladimirescu.
7. Perderea Basarabiei 1812 și 1878.
8. Unirea principatelor și domnia lui Cuza.
9. Mihail Cogălniceanu scriitor și bărbat de stat.
10. Vasile Alexandri, Poesii.
11. Stefan cel mare.
- 12/13. Istoria lui Mihail Viteazul de N. Iorga.
- 14/15. Istoria poporală a Românilor.
16. Cum se ne creștem copiii.
17. Păstrarea sănătății.
18. Ce se cetim?
19. 10 Maiu.

Fie-care număr costă 15 fileri.

## Biblioteca poporului român.

1. Moș Calin, nuvele de Dorin.
2. Poesii populare, adunate de I. B. Popp.
- 3/4. 3 Istoriore morale, de I. Bota.
5. Căntece, de Romul Bortoșiu.

Fie-care număr costă 20 fileri.

## Biblioteca literară a ziarului „Liber-tatea”.

1. Poesii și Nuvele.
2. „ „ „ „

Fie-care număr costă 25.

## Biblioteca Șaraga.

1. epuisat.
2. Poesii Nicoleanu, cu o prefață de Iacob Negruzzi.
3. Epuisat.
4. Este omul liber I., de G. Renard.
5. Un dușman al poporului, de Henrik Ibsen.
6. Tesetorii, de Gerhart Hauptmann.
7. Este omul liber II., de G. Renard.
8. Nuvele Baba Vodoaia, Dascălul Dumitrache, de Gh. Ghibănescu.
9. Eminescu Poesii (a 6-a mie tipărită).
10. Fabule I., de G. Asaki.
11. Decebal (Nuvela istorică) de I. P. Florantin.
12. Fabule II., de G. Asaki.
13. Strigoi, de H. Ibsen.
14. Schițe și Epigrame, E. Herovanu.
15. Tinerețea lui Stefan cel Mare, de I. P. Florantin.
16. Don Cezar de Bazan, de Dumanoir și Denery.
17. Fabule, de C. V. Carp.
- 18/19. Nuvellă originală istorică, publicată de A. Papiu, Odobescu și Densușianu.
20. De recitat.
21. Povești morale, de P. Ispirescu.

Fie-care număr costă 25 fil.

## La Librăria Tipografiei Arhidieceșane se află de vînzare:

**Poesii Postume**, de **M. Eminescu**

Prețul: . . . . . „ 1 C.  
trimise cu posta pentru fiecare exemplar 10 bani mai mult.

## Struguri de masă sau pentru cură.

Cei mai frumoși Chasselas și Tămăioasă mestecați în pachete de câte 5 kg. sau în corfițe franco cu cor. 3.50 cu rambursă sau trimițându-se banii înainte; numai Tămăioasă 5 kg. cor. 4.50; vin roșu de Szegszárd producție proprie treie sticle de câte 7 decilitre franco cor. 3.60. De asemenea se ofer de vînzare la **Martin de Willinger** mare producător de vinuri din Zomba mai multe sute hectolitri de vin sortele cele mai fine produse propriie din anul trecut, pe lângă prețurile cele mai moderate.

[178] 2—6

## Cruce sau stea dublă electro-magnetică

Patent nr. 86967.

Nu e crucea lui Volta!

Nu e mijloc secret!

vindecă și înviorază

Deosebită atențiune e a se aparat vindecă bōle



pe lângă garanție.

da împrejurărei, că acest vechi de 20 ani.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra durerilor de cap și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunii sîngelui, anemie, amețeli, țiuturi de ureche, bătaie de inimă, sgărçiri de inimă, asma, auzul greu, sgărçiri de stomac, lipsa poftii de mîncare, rēceală la mîni și piciorē, reuma, podagră, ischias, udul în pat, influența, insomnie, epilepsia, circulațiune neregulată a sîngelui și multor altor bōle cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. — În cancelaria mea se află atestate încurse din tōte părțile lumii cari prețuesc cu mulțămire invențiunea mea și ori-cine pōte examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca i-se retrimite banii. — Unde ori-ce încercare s'a constatat zadarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că **aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul „Volta”** deore-ce „Ciasul-Volta” atât în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficios oprit fiind nefolositor, pe cînd **aparatul meu e în genere cunoscut, apreciat și cercetat**. Deja ieftinătatea crucei mele electro-magnetice o recomandă în deosebi.

Prețul aparatului mare e cor. 6.—

folosibil la morburii cari nu sunt mai vechi [128] 18—52 de 15 ani.

Prețul aparatului mic e cor. 4.—

folosibil la copii și femei de constituție fōrte slabă.

Espeditie din centru și locul de vînzare pentru țēră și străinătate e:

**MÜLLER ALBERT, Budapesta, V., strada Vadász 42/V. colțul strada Kálmán.**